

domfældelse i stort set alle sager om spirituskørsel. Det er ikke alle personer, der er påvirket af spiritus, selv om deres blodalkoholpromille overstiger blodpromillegrænsen på 0,50.

Udvalget har på denne baggrund anbefalet, at der indføres en legal nulgrænse for indholdet af stoffer i blodet i forbindelse med kørsel af motordrevet køretøj.

Der henvises til betænkningens kapitel 6, afsnit 6.4, 6.5, 6.6.1 og 6.6.2.

4.2.2. *Omfattede stoffer*

Udvalget har fundet, at det vil være naturligt som udgangspunkt at lade en nulgrænse omfatte de stoffer, som i medfør af lov om euforiserende stoffer allerede er forbudt her i landet. Udvalget har anført, at det om disse stoffer gælder, at de har en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i et eller andet omfang i almindelighed vil medføre risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Dette gælder navnlig for personer, der indtager stofferne som led i et misbrugsforhold.

Udvalget har endvidere peget på, at det allerede i medfør af lov om euforiserende stoffer som udgangspunkt er strafbart at besidde de stoffer, som udvalget foreslår omfattet af nulgrænsen. Der vil derfor ikke efter udvalgets opfattelse være betænkeligheder af retssikkerhedsmæssig karakter ved at indføre en nulgrænse for kørsel med de pågældende stoffer i blodet selv i tilfælde, hvor den pågældendes evne til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde ikke måtte være påvirket af de stoffer, som den pågældende har indtaget.

Det fremgår nærmere af bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 om euforiserende stoffer med senere ændringer, hvilke stoffer der er omfattet af lovens forbud. Bekendtgørelsen indeholder 5 lister med stoffer, som er helt eller delvis forbudt i medfør af lovens regler.

Liste A omfatter stoffer, der ikke må forefindes her i landet, jf. lovens § 1 og § 2 a, jf. § 1. På denne liste er optaget bl.a. cannabis, khat, heroin og præpareret opium.

Liste B, D og E omfatter stoffer, der kun må benyttes til medicinsk og videnskabelig brug, jf. lovens § 2 og § 2 a, jf. § 2. Disse lister omfatter en lang række af stoffer, herunder amfetamin, kokain, metadon, morfin, opium.

Liste C omfatter stoffer, der i utilberedt stand falder ind under lovens § 2, men som i farmaceutiske præparater i almindelighed ikke er omfattet af loven. Denne

liste omfatter f.eks. codein, der er indeholdt i håndkøbsmedicin (kodimagnyl). Efter udvalgets opfattelse vil det være mest hensigtsmæssigt, at de stoffer, der er opført på liste C i bekendtgørelse om euforiserende stoffer, ikke bliver omfattet af en nulgrænse.

Udvalget har bemærket, at det vil kunne anføres, at en nulgrænse også bør omfatte stoffer, som ikke i sig selv er ulovlige, men som ved indtagelse i forbindelse med kørsel vil kunne antages at udgøre en færdsels-sikkerhedsrisiko. Som eksempler på sådanne stoffer kan nævnes lightergas eller antihistaminer. Udvalget har hertil anført, at det for andre stoffer end dem, som er omfattet af lov om euforiserende stoffer, er vanskeligt mere generelt at fastslå virkningerne af stofferne og dermed også at kortlægge de færdselssikkerhedsmæssige risici, som er følger af indtagelse af stofferne. Det er derfor forbundet med betydelige vanskeligheder at udpege stoffer, som på samme måde som de euforiserende stoffer kan siges i almindelighed at medføre en risiko for, at den, der har indtaget stofferne, bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis.

Sammenfattende er det udvalgets opfattelse, at det ikke er praktisk muligt at indføre en nulgrænse for andre stoffer end dem, der er omfattet af lov om euforiserende stoffer, og at en nulgrænse ikke bør omfatte stoffer, der er optaget på liste C i bekendtgørelsen om euforiserende stoffer.

Udvalget har peget på, at en nulgrænse kun bør omfatte bevidsthedspåvirkende stoffer. Dette indebærer, at der skal være tale om såkaldte aktive stoffer, som faktisk er bevidsthedspåvirkende. Som et eksempel har udvalget anført, at det er velkendt, at det inaktive nedbrydningsprodukt af cannabis THC-syre kan påvises i en urinprøve i dage eller uger efter cannabisindtagelsen. Det er imidlertid ikke målinger af et sådant aktivt nedbrydningsprodukt, der skal danne grundlag for konstateringen af, om den pågældende har haft cannabis i blodet. For cannabis vil der kunne blive tale om måling af den aktive komponent THC, der med en bagatelgrænse på 0,001 milligram pr. kg. blod kan påvises i en blodprøve i 4-5 timer efter indtagelse.

I den forbindelse har udvalget peget på, at det af bevisikkerhedsmæssige grunde er meget væsentligt, at der ved de målinger af indholdet af aktive stoffer i blodet, som skal bruges som bevis i sager om overtrædelse af den foreslåede nulgrænse for visse euforiserende stoffer, anvendes bagatelgrænser (såkaldte cut off-værdier). Anvendelsen af bagatelgrænser skal sikre, at den pågældende person, inden blodprøven er taget, gennem et vist tidsrum har haft bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Endvidere finder udvalget, at må-